

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **E.**, so sídlom v **M.**, zastúpenej JUDr. **Z. L.**, advokátom v **B.**, proti povinnej **S.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej JUDr. **M. R.**, PhD., advokátom v **B.**, o **vymoženie 11 300 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 49 Er 535/2007, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. februára 2009, sp. zn. 15 CoE 185/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III poverením z 25. septembra 2007, číslo: 5103 062978 * poveril súdneho exekútora JUDr. **J. S.** vykonaním exekúcie na základe rozhodnutia Druhostupňového kolegiálneho súdu v Mníchove I. z 25. júla 2005, 23. septembra 2005, 7. decembra 2005 a 17. júla 2006, č.k. **X.** v spojení s uznesením Vrchného krajského súdu v Mníchove zo 4. mája 2006, č.k. **X.** oprávnenej voči povinnej.

Povinná 11. októbra 2007 podala námietky proti exekúcii. Žiadala bezodkladne zjednať nápravu a odňať poverenie na výkon exekúcie až do času, keď bude možné v exekúcii pokračovať. Poukázala na to, že 10. apríla 2007 podala návrhy, aby podklady, ktoré oprávnená považuje za exekučné tituly neboli pre Slovenskú republiku uznané, a aby boli vyhlásené za nevykonateľné, no o týchto návrhoch vôbec súd nerozhodol.

Okresný súd Bratislava III uznesením z 20. marca 2008 č.k. 49 Er 535/2007-114 námietky povinnej proti exekúcii zamietol. V odôvodnení uznesenia uviedol, že exekučný titul vydal orgán štátu, ktorý je členským štátom Európskej únie, preto sa na danú vec vzťahuje Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001, ktoré má podľa čl. 249 Zmluvy o založení

Európskeho spoločenstva všeobecnú platnosť. Je záväzná vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľná vo všetkých členských štátoch. Podľa tohto nariadenia k návrhu na vykonanie exekúcie je potrebné doložiť osvedčenie súdu alebo príslušného orgánu členského štátu podľa článkov 54 a 58 Nariadenia pre rozsudky a súdne zmienky podľa vzoru prílohy V, ktoré oprávnená doložila 12. septembra 2007 a toto osvedčenie je potvrdením o vykonateľnosti rozhodnutia. Ďalej okresný súd poznamenal, že na základe uvedeného súd tento cudzí exekučný titul uznal tým, že vydal poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie podľa § 42 ods. 4 Exekučného poriadku a preto súd námietky povinnej ako nedôvodné zamietol. Čo sa týka meritórneho výpočtu pohľadávky a jej príslušenstva, v tomto štádiu konania povinná už nie je oprávnená napádať meritórny výpočet pohľadávky a jej príslušenstva a súd sa s týmito skutočnosťami ani nemôže zaoberať. Argumentáciu povinnej pri spochybňovaní plnej moci udelenej oprávnenou jej právnomu zástupcovi okresný súd považoval za nepodstatnú, keďže právne predpisy Slovenskej republiky nikde neuvádzajú povinnosť vystaviť a prijať splnomocnenie na jednom a tom istom mieste, ani nezabraňujú, aby bolo spísané dvojjazyčne.

Krajský súd v Bratislave odvolanie povinnej uznesením z 26. februára 2009 sp. zn. 15 CoE 185/2008 odmietol. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že zo znenia ustanovenia § 50 ods. 1, 4 Exekučného poriadku a contrario vyplýva, že proti rozhodnutiu súdu, ktorým sa námietkam povinného nevyhovelo, nie je prípustné odvolanie. Ďalej odvolací súd poznamenal, že odvolanie povinnej smeruje proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, preto odvolací súd podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolanie povinnej odmietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie povinná. Navrhla uznesenia oboch súdov nižších stupňov zrušiť. Rovnako navrhla konanie zastaviť s poukazom na § 57 ods. 1 písm. a/, g/ zákona č. 233/1995 Z.z. Prípustnosť dovolania odvodila z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedla, že odmietnutím odvolania jej súd odňal zákonnú možnosť konať pred súdom, lebo jej tým znemožnil využiť opravný prostriedok, ktorého využitie jej platný právny poriadok objektívne umožňuje. Žiadala, aby odvolací súd jej odvolanie riadne prejednal v súlade s čl. 43 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 (ďalej len „nariadenie Brusel I“). Uviedla, že Okresný súd Bratislava III vydal súdnemu exekútorovi poverenie bez vyhlásenia vykonateľnosti a Krajský súd v Bratislave túto vážnu procesnú chybu neodstránil, v dôsledku čoho je konanie zmätočné.

Oprávnená sa k dovolaniu povinnej nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je podľa § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd odvolanie povinnej odmietol. Predmetné uznesenie nevykazuje znaky niektorého z uvedených uznesení, preto je dovolanie proti nemu podľa § 239 ods. 1, 2 O.s.p. neprípustné.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných

procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Povinná vady konania podľa § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Vzhľadom na povinnou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci jej súdom bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu právna úprava priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že odvolací súd pri prejednaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi a povinnej neznemožnil uplatniť procesné práva priznané jej právnym poriadkom na zabezpečenie jej práv a oprávnených záujmov.

Povinná v súvislosti s tvrdením vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. namietala, že odmietnutím odvolania jej odvolací súd odňal zákonnú možnosť konať pred súdom, lebo jej tým znemožnil využiť opravný prostriedok, využitie ktorého jej platný právny poriadok objektívne umožňuje. Uviedla, že ňou podané odvolanie má právny základ v čl. 43 nariadenia Brusel I, a že predmetné nariadenie je počnúc od 1. mája 2004 integrálnou súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky.

Zo spisu nepochybne vyplýva, že exekučným titulom v danej veci nie je rozhodnutie súdu Slovenskej republiky, ale rozhodnutie súdu iného členského štátu Európskej únie (Nemecka).

Podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I) podobne ako aj Nariadenie č. 2201/2013 vyžaduje ako podmienku uskutočnenia vykonávacieho konania vyhlásenie cudzieho rozhodnutia za vykonateľné.

Podľa ustanovenia čl. 43 ods. 1 nariadenia Brusel I sa proti **rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti** môže odvolať každý z účastníkov.

Povinná napadla odvolaním uznesenie exekučného súdu, ktorým súd námietky povinnej proti upovedomeniu o začatí exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie nie je rozhodnutím o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti v zmysle čl. 43 ods. 1 nariadenia Brusel I, voči ktorému je odvolanie prípustné. Rozhodnutie o námietkach proti exekúcii je súčasťou vlastného výkonu exekučného titulu, ktorý upravuje Exekučný poriadok.

Podľa ustanovenia § 201 veta prvá O.s.p. môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

V zmysle ustanovenia § 50 ods. 4 Exekučného poriadku je **proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam proti exekúcii odvolanie prípustné.**

Zo znenia uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku a contrario vyplýva, že proti rozhodnutiu súdu, ktorým sa námietkam povinnej nevyhovelo, nie je odvolanie prípustné. Odvolací súd preto v prejednávanej veci správne rozhodol, keď odvolanie povinnej ako neprípustné odmietol. Uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania povinnej pre jeho neprípustnosť je svojou povahou výlučne procesným rozhodnutím; v takom prípade odvolací súd nemohol (nesmel) vecne prejednať odvolanie povinnej. Na výsledok konania o dovolaní nemôže mať potom vplyv, či exekučný súd správne alebo nesprávne postupoval vo veci výkonu rozhodnutia súdu členského štátu EU. So zreteľom na nemožnosť preskúmania tohto postupu v predmetnom odvolacom konaní nie je možné, aby sa takýmto skúmaním zaoberal dovolací súd.

V nadväznosti na hore uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že odvolací súd povinnej neodňal zákonnú možnosť konať pred súdom a jeho rozhodnutie nevykazuje známky zmätočnosti. Námietka existencie vady konania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. preto neobstojí.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinnej v súlade s § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že jej žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová